

Warszawa, dn. 30.04.2019 r.

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
 ul. Ursynowska 22/2
02-605 Warszawa

DECYZJA Nr 3/19/CO MON

Na podstawie art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. 2018 r. poz. 1330, z późn. zm.) oraz art. 1 ust. 1, art. 5 ust. 4 i art. 4 ust. 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 412, z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska z dnia 7 marca 2018 r., dotyczącego udostępnienia wyciągów z kart służbowych będących w posiadaniu Ministerstwa Obrony Narodowej za okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

odmawiam udostępnienia informacji publicznej.

UZASADNIENIE

W dniu 7 marca 2018 r. do Ministerstwa Obrony Narodowej wpłynął drogą elektroniczną wniosek Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska o udostępnienie wyciągów z kart służbowych będących w posiadaniu Ministerstwa za okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r.

W dniu 9 kwietnia 2018 r. organ udzielił odpowiedzi na wniosek, że wyciągi ze służbowych kart płatniczych nie stanowią informacji publicznej, a stanowią dokumentację wewnętrzną urzędu.

Stowarzyszenie wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Ministra Obrony Narodowej w przedmiocie rozpatrzenia wniosku z dnia 7 marca 2018 r.

W wyroku z dnia z dnia 18 grudnia 2018 r. (sygn. akt II SAB/Wa 292/18) Wojewódzki Sąd Administracyjny orzekł, że informacje żądane przez Stowarzyszenie we wniosku z dnia 7 marca 2018 r. stanowią informację publiczną w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, jako dane, które mieszczą się w pojęciu informacji o podmiocie zobowiązanym do udostępnienia informacji publicznej. W konsekwencji Sąd zobowiązał Ministra Obrony Narodowej do rozpoznania wniosku Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska.

Oceniając ponownie wniosek Stowarzyszenia, organ uznał, że zachodzą przesłanki do wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej.

Zgodnie z orzecznictwem sądów administracyjnych, w tym wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 grudnia 2018 r. (sygn. akt I OSK 1574/18) oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2017 r. (sygn. akt II SA/Wa 1327/17), działając na podstawie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, wezwaniem z dnia 28 marca 2019 r., organ wezwał Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska o przesłanie, w terminie 7 dni, podpisanego wniosku o udostępnienie informacji publicznej.

W dniu 10 kwietnia 2019 r., za pośrednictwem platformy ePUAP, do Ministerstwa Obrony Narodowej wpłynął wniosek Stowarzyszenia opatrzony podpisem elektronicznym.

Minister Obrony Narodowej zważył, co następuje:

W trakcie postępowania organ ustalił, że żądane we wniosku wyciągi z kart służbowych za okres od 1 stycznia 2017 r. do 31 grudnia 2017 r. nie podlegają udostępnieniu. W wyniku przeprowadzonej oceny danych zawartych w wyciągach, organ doszedł do wniosku, że ich udostępnienie może mieć negatywny wpływ na wykonywanie zadań w zakresie obrony narodowej oraz bezpieczeństwa osób zatrudnionych w Urzędzie MON, które z nich korzystają oraz osób na rzecz których opłacane są za pomocą tych kart usługi.

Upublicznienie wyciągów w szczególności może doprowadzić do identyfikacji miejsc, w których spotyka się kierownictwo MON oraz osoby przez nie upoważnione w celach negocjacji umów istotnych z punktu widzenia obronności Polski, a także miejsc pobytu i trasy przemieszczania się wojskowych attaché akredytowanych poza granicami RP, co wiąże się z realnym zagrożeniem podejmowania czynności wywiadowczych przez służby innych państw, a także możliwości wpływania, chociażby na negocjacje umów przez potencjalnych kontrahentów. Ujawnienie takich informacji może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo Państwa i finanse publiczne.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ uznał, że zachodzą przesłanki pozwalające zakwalifikować przedmiotowe wyciągi z kart służbowych jako informacje objęte definicją z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (dalej UOIN), czyli takie, których nieuprawnione ujawnienie spowodowałoby lub mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej albo byłoby z punktu widzenia jej interesów niekorzystne.

Ponadto przedmiotowe wyciągi z kart służbowych spełniają wymogi określone w art. 5 ust. 4 UOIN. W myśl przywołanego wyżej aktu prawnego, informacjom niejawnym nadaje się klauzulę „zastrzeżone”, jeżeli nie nadano im wyższej klauzuli tajności, a ich nieuprawnione ujawnienie może mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie przez organy władzy publicznej lub inne jednostki organizacyjne zadań w zakresie obrony narodowej, polityki zagranicznej, bezpieczeństwa publicznego, przestrzegania praw i wolności obywateli, wymiaru sprawiedliwości albo interesów ekonomicznych Rzeczypospolitej Polskiej. Pomimo więc faktu, że wyciągom nie nadano klauzuli niejawności zgodnie z przepisami UOIN, należy je odpowiednio chronić, gdyż zawierają one informacje, których ujawnienie może mieć szkodliwy wpływ na wykonywanie zadań w zakresie obrony narodowej, a co za tym idzie i bezpieczeństwa państwa.

W tym miejscu należy podkreślić, że do uznania informacji za niejawną wystarczającym jest ustalenie, że spełniona jest przesłanka materialna wynikająca z art. 1 ust. 1 UOIN. Dla takiej ochrony wystarczy zatem element materialny, tzn. że informacje mają taki charakter, że ich nieuprawnione ujawnienie spowodowałoby, albo mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej, albo byłoby dla jej interesów niekorzystne. Informacja niejawna chroniona jest więc bez względu na to, czy

osoba uprawniona uznała za stosowne oznaczyć ją odpowiednią klauzulą tajności. Jest ona bowiem niejawną z uwagi na zagrożenia wynikające z jej treści lub sposobu jej uzyskania, a nie w następstwie klasyfikacji i oznaczenia.

Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 1 UOIN, informacje niejawne mogą być udostępnione wyłącznie osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych.

Z kolei zgodnie z art. 2 pkt 2 UOIN rękojmią zachowania tajemnicy jest zdolność osoby do spełnienia ustawowych wymogów zapewnienia ochrony informacji niejawnych przed ich nieuprawnionym ujawnieniem, stwierdzona w wyniku postępowania sprawdzającego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.

Skoro więc wyciągi z kart służbowych zawierają informacje podlegające reżimowi przewidzianemu dla ochrony informacji niejawnych, to prawo do ich udostępnienia podlega ograniczeniu, gdyż nie przysługuje każdemu, lecz wyłącznie osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądowno-administracyjnym. Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 września 2012 r. o sygn. akt I OSK 1393/12, „...zgodnie z ustawą z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych, ochrona informacji niejawnych przybiera dwie postaci. Po pierwsze, zgodnie z jej art. 4 ust. 1, informacje takie mogą być udostępnione wyłącznie osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych. Odnosi się to do informacji niejawnych w ogóle, a nie tylko tych, którym nadano klauzulę tajności (za czym przemawia dodatkowo art. 7 tej ustawy). Dla takiej ochrony zatem wystarczą element materialny, tzn. że stanowią one informacje, których nieuprawnione ujawnienie spowodowałoby lub mogłoby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej albo byłoby niekorzystne z punktu widzenia jej interesów, także w trakcie ich opracowywania oraz niezależnie od formy i sposobu ich wyrażania (art. 1 ust. 1 analizowanej tu ustawy). Informacja niejawną zatem jest chroniona bez względu na to, czy osoba uprawniona uznała za stosowne oznaczyć ją odpowiednią klauzulą. Jest ona bowiem niejawną ze względu na zagrożenia wynikające z jej treści lub sposobu jej uzyskania, a nie w następstwie klasyfikacji. (...) Jednocześnie art. 8 ustawy o ochronie informacji niejawnych przewiduje drugą postać ochrony, o szerszym zakresie w stosunku do informacji niejawnych, którym nadano klauzulę tajności. Mogą bowiem być one udostępnione wyłącznie osobie uprawnionej zgodnie z przepisami ustawy dotyczącymi dostępu do określonej klauzuli tajności; muszą być przetwarzane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie, zgodnie z przepisami określającymi wymagania dotyczące kancelarii tajnych, bezpieczeństwa systemów teleinformatycznych, obiegu materiałów i środków bezpieczeństwa fizycznego, odpowiednich do nadanej klauzuli tajności; muszą także być chronione odpowiednio do nadanej klauzuli tajności z zastosowaniem środków bezpieczeństwa określonych w ustawie i przepisach wykonawczych wydanych na jej podstawie...”.

Podobnie uznał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 13 stycznia 2015 r. sygn. akt II SAB/Wa 580/14, stwierdzając, że „...organ nie musi

nakładać na żadaną informację konkretnej klauzuli, a nawet nie musiał szczegółowo jej kwalifikować. Wystarczające jest w takiej sytuacji samo powołanie się na okoliczność, że ujawnienie spornej informacji spowoduje poważną szkodę dla Rzeczypospolitej Polskiej...”.

Z kolei Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 września 2014 r. sygn. akt II SA/Wa 723/14 nie podzielił stanowiska strony skarżącej jakoby możliwość odmowy udostępnienia żądanej informacji z powołaniem się na ustawę o ochronie informacji niejawnych, było możliwe tylko w sytuacji nadania danej informacji konkretnej klauzuli – tajności czy poufności. W tym zakresie Sąd w pełni podzielił argumentację Naczelnego Sądu Administracyjnego przedstawioną w uzasadnieniu cytowanego powyżej wyroku z dnia 21 września 2012 r., wydanego w sprawie o sygn. akt I OSK 1393/12, iż informacja niejawna chroniona jest bez względu na to, czy osoba uprawniona uznała za stosowne oznaczyć ją odpowiednią klauzulą. Jest ona bowiem niejawna z uwagi na zagrożenia wynikające z jej treści, lub sposobu jej uzyskania, a nie w następstwie klasyfikacji.

W świetle powyższych rozważań możliwe i konieczne jest ograniczenie prawa dostępu do przedmiotowej informacji publicznej z powołaniem się na przepisy ustawy o ochronie informacji niejawnych.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej odmowa udostępnienia informacji publicznej następuje w drodze decyzji.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak na wstępie.

Z uwagi na treść art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej organ wskazuje, że w toku postępowania o odmowie udostępnienia informacji publicznej stanowisko zajęli:

1. Zastępca dyrektora Centrum Operacyjnego MON – Anna KUŹMA;
2. Radca Prawny w Centrum Operacyjnym MON – płk Mariusz GOŁĘBIOWSKI;
3. Koordynator Zespołu Informacji Publicznej – Beata KOZERAWSKA.

P O U C Z E N I E

Zgodnie z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego od decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona w terminie 14 dni od doręczenia niniejszej decyzji może zwrócić się do Ministra Obrony Narodowej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Ponadto na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jeżeli Stronie przysługuje prawo do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa. W takim przypadku skargę należy wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Ministra Obrony Narodowej. Wysokość wpisu od skargi wynosi 200 zł. Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz przyznanie prawa pomocy na zasadach określonych w ustawie Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 239 – 262).

W myśl art. 127a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego strona w trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy może zrzec się prawa do jego wniesienia wobec organu, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Mariusz BŁASZCZAK

Z upoważnienia
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
Marek ŁAPIŃSKI
Sekretarz Stanu

Otrzymują:

Egz. Nr 1 - Stowarzyszenie Sieć Obywatelska Watchdog Polska, ul. Ursynowska 22/2, 02-605 Warszawa
– za zwrotnym potwierdzeniem odbioru

Egz. Nr 2 - Zespół Informacji Publicznej - CO MON

Egz. Nr 3 - Ad. acta. T 1/11 A

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
WYDZIAŁ KANCELARII JAWNYCH
III Al. Niepodległości 218 III
00-911 Warszawa

ZWROT KIEROWAĆ:
FUP119 00-909 WARSZAWA

OPŁATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
Umowa z Poczta Polska S.A. nr ID 385929

DEC Nr 3/19/CO Rony

071141 019

10.05.2019

R

(00)459007731844366319

STOWARZYSZENIE
SIEĆ OBYWATELSKA
KRAJOWY DODATK POLSKA
ul. WESYNOUSTA 22/2
02 - 605 WARSZAWA

(11)

SK 95